

ความประทับใจที่มีต่อการไปเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ Higashikawa

เรื่องแรกที่ผมประทับใจคือ พี่ๆ ทุกคนจากทาง Higashikawa Thailand ทั้งพี่หน่อย พี่เจ และพี่หมวย ต่างก็เป็นพี่ที่ใจดี เอาใจใส่เด็กๆ คอยดูแลเด็กๆ ทุกคนตั้งแต่ที่สนามบินดอนเมืองจนกระทั่งพิธีจบการศึกษา พี่ๆ ทุกคนช่วยตอบคำถามต่างๆ ที่มีตลอด 1 เดือนครึ่งที่ผ่านมา ทั้งเรื่องตำแหน่งที่ตั้งร้านต่างๆ ภายในเมือง สิ่งที่ต้องทำ และไม่ควรทำที่ญี่ปุ่น การแยกขยะ และมักจะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้เสมอ นอกจากนี้ยังมีความเป็นมิตรค่อนข้างสนิทสนมกับพวกผม อาจจะเป็นเพราะอายุค่อนข้างใกล้เคียงกันก็ได้จึงเข้ากับพวกผมได้ง่าย ปกติแล้วในช่วงเวลาว่างที่มี ไม่ว่าจะเป็นหลังเรียนเสร็จหรือหลังทานข้าวเย็นเสร็จ พี่ๆ เขาก็จะมานั่งคุยเล่นกับพวกผมเสมอ บางทีก็จับกลุ่มกันเล่นเกม โทรศัพท์มือถือบ้าง ส่วนตอนรับประทานอาหารกลางวันนั้นส่วนมากวันที่ไม่มีกิจกรรมตอนบ่ายก็จะไปซื้อของมาทำอาหารกันเอง พี่หมวยมักจะมาหารค่าวัตถุดิบข้าวกลางวันด้วยกันบ่อยๆ ส่วนพี่หน่อยก็จะมีเตรียมไว้เองแล้ว การทำอาหารรับประทานเองและนั่งโต๊ะเดียวกันกับคนที่เพิ่งพบกันได้ไม่นานก็เป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ดีครับ แต่ก็ช่วยให้สนิทกันได้เร็วขึ้น ในช่วงแรกๆ นั้นผมไม่ค่อยได้คุยกับพี่เจมาก พี่เจจะเริ่มได้คุยกับพี่เจจริงๆ ก็ตอนที่ไปทำกิจกรรมชมซาคริบ แต่ก็น่าเสียดายที่พี่เจต้องกลับไปทำงานที่ไทยก่อนไม่ได้อยู่ดูแลพวกผมจนจบการศึกษารับ ผมคิดถึงพี่เจนะครับ ทางด้านพี่หน่อยก็จะเป็นพี่ที่ดูมีความจริงจังครับในช่วงแรกๆ ก็อาจจะไม่ค่อยได้คุยกันมากแต่พอได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันก็สนิทกันไปเองครับ โดยเฉพาะช่วงก่อนกลับไทยผมกับพี่หน่อยก็ไปลองรับประทานอาหารต่างๆ ที่ไม่เคยไปด้วยกันอย่างร้าน Okonomiyaki ที่อยู่ข้างๆ ร้าน Udon และก็ตามหาร้าน On The Table ด้วยกันครับถึงวันนั้นจะร้านกันไม่เจอแต่ก็ได้พี่หมวยช่วยบอกทางครับ หลังจากนั้นเลยได้นัดเพื่อนๆ และพี่หน่อยไปร้าน On The Table ด้วยกัน สุดท้ายก็พี่หมวย พี่หมวยเป็นพี่ที่ค่อนข้างขี้เล่นถึงแม้ว่าเวลาทำงานจะจริงจังแต่ในช่วงเวลาว่างก็ชอบมาคุยเล่นกับพวกเด็กๆ ในช่วงวันแรกๆ ก็ได้พี่หมวยช่วยบอกทางไปร้านต่างๆ ขอบคุณพี่ๆ ทุกคนที่ดูแลกันมาตลอดระยะเวลา 1 เดือนครึ่งนี้ครับ

หลังจากเรื่องแรกผ่านไปแล้วต่อมาเป็นเรื่องของเมือง Higashikawa และผู้คนภายในเมืองนะครับ Higashikawa เป็นเมืองเล็กๆ ที่เงียบสงบครับ เป็นเมืองที่มีบรรยากาศที่สวยงามอากาศสดชื่น ถึงแม้จะไม่มีแสงสีเหมือนอย่างที่โตเกียว แต่เมืองนี้ก็มีเอกลักษณ์ที่ทำให้รู้สึกว่าจะอยากอยู่ต่อครับ ในเรื่องของอาหารการกินและของเครื่องใช้ต่างๆ ก็หาได้ไม่ยากครับเพราะมี Super อยู่หลายแห่ง ร้านอาหารก็มีหลายที่ และยังมีร้านขายยา Tsuruha ที่ถึงแม้ว่าจะอยู่ไกลไปสักหน่อยแต่ก็มีของใช้และยาต่างๆ ครบครัน ข้างๆ Tsuruha จะมี Komeri ที่เป็นร้านขายอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งอุปกรณ์การเกษตรและของใช้ทั่วไป ผู้คนในเมืองนี้ส่วนมากจะเป็นคนวัยที่ค่อนข้างมีอายุเป็นมิตรมากครับและใจดีกับเด็กต่างชาติโดยเฉพาะลุงที่ร้าน Nagasawa ร้าน Nagasawa เป็นร้านขายอุปกรณ์เครื่องเขียนขนมและของเล่นต่างๆ ร้านจะอยู่ตรงข้ามกับหอพัก หนาร้านจะมีป้ายชื่อร้านใหญ่ๆ ลุงเจ้าของร้านเป็นลุงที่ใจดีมากครับ ตอนซื้อของจากลุง ลุงมักจะชอบให้ของแถมตลอด เช่น แป้งใส่ ไอ้โล่ท์ หรือลูกอมเล็กๆ น้อยๆ ร้านต่อไปที่ผมประทับใจก็คือร้าน Udon ครับ ร้านจะตั้งอยู่ใกล้ๆ หอพักเหมือนกัน ร้านนี้พนักงานทุกคนต้อนรับลูกค้าด้วยความอบอุ่นมาก และอาหารก็อร่อยมาก โดยเฉพาะ Set B จะเป็นเซ็ทอูด้งกับไก่ทอดและมีข้าวสวยและไข่ลวก เป็นเซ็ทที่คุ้มค่ากับราคา 900 yen มากเนื่องจากปริมาณที่เยอะและรสชาติที่อร่อย

เรื่องสุดท้ายจะเป็นเรื่องของอาจารย์และห้องเรียนนะครับ อาจารย์ที่สอนพวกผมจะมีสามท่าน

1. อาจารย์ Naganishi อาจารย์คนนี้เป็นคนในรูปครับเป็นอาจารย์ที่ให้ความรู้ลึกเหมือนลุงที่ใจดี มักจะชอบเล่นกับเด็กนักเรียน อาจารย์จะรับผิดชอบสอนเรื่องการออกเสียงตัวอักษรต่างๆ ในภาษาญี่ปุ่นครับ และในวันพิธีจบการศึกษาอาจารย์ก็มาร่วมแสดงความยินดีกับพวกผมด้วย
2. อาจารย์ Shimizu เป็นอาจารย์ผู้หญิงที่รับผิดชอบสอนเรื่องไวยากรณ์ครับ อาจารย์คนนี้ให้ความรู้ลึกเหมือนกับคุณแม่ที่สอนภาษาญี่ปุ่นให้ลูกๆ เป็นคนที่ใจดี ในระหว่างการสอนอาจารย์มักจะหาเกมต่างๆ ให้นักเรียนได้เล่นกันเพื่อฝึกภาษาญี่ปุ่นและอาจารย์จะชอบนำของต่างๆ มาใช้เพื่อประกอบการสอนหนังสือทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความครึกครื้นและสนุกสนาน ในวันสุดท้ายที่ได้เรียนกับอาจารย์ อาจารย์ได้ให้จดหมายที่เขียนถึงนักเรียนทุกคนด้วยครับ และในวันคล้ายวันเกิดของผมอาจารย์ก็ซื้อขนมมาให้ผมและนักเรียนคนอื่นๆ ด้วย ผมรู้สึกรักอาจารย์มาก
3. อาจารย์ Hayashi เป็นอาจารย์ผู้ชายอีกท่านหนึ่งที่ได้มาสอนพวกผมอาจารย์จะรับผิดชอบเรื่องการสอนคันจิครับ อาจารย์จะเป็นคนที่เข้มงวดมากระหว่างสอนหนังสือแต่ในช่วงเวลาพักก็จะคุยเล่นกับเด็กตามปกติ ในช่วงแรกๆ ที่ได้เรียนกับอาจารย์นั้นอาจารย์พูดเร็วมาก และใช้คำศัพท์ยากๆ ที่เราไม่เข้าใจ แต่อาจารย์ก็มีความพยายามที่จะสอนพวกเรามาก ในการเรียนครั้งที่สองอาจารย์เขาก็ปรับการพูดให้ช้าลงและเลือกใช้ศัพท์ง่ายๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น เป็นอาจารย์ที่ถึงแม้จะดูเข้มงวดแต่ลึกๆ แล้วยังใจดีครับ

ห้องเรียนที่พวกผมได้ไปเรียนคือห้อง I ครับ เป็นห้องเรียนห้องเดียวที่ไม่ได้เรียนในอาคารเรียน แต่ได้ไปเรียนในห้องเรียนที่ดึกเทศบาลประจำเมืองครับ ถึงแม้จะต้องเดินไปเรียนที่ดึกเทศบาลทุกวันแต่ผมมองว่ามันก็ไม่ได้ลำบากอะไรและยังเป็นประสบการณ์ที่พิเศษที่ได้ไปเรียนในสถานที่ราชการของเมืองครับ

นายสิทธิพล ปกรณ์มโนกุล